

[Boligministeren.]

nødvendig for jordbrugserhvervene. I bemærkningerne til lovforslaget blev det udtalt, at det ikke var hensigten at karakterisere al anden bebyggelse i landzonen som generelt uønsket. Reglerne skulle indebære, at amtsrådet eller byudviklingsudvalget fik mulighed for i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om den ønskede udstykning eller bebyggelse og dens antagelige følgevirkninger ville være forenelige med lovens formål. Det udtaltes også i bemærkningerne til lovforslaget, at bestemmelserne havde til forudsætning, at administrationen ville variere fra område til område, og at der også inden for det enkelte byudviklingsområde eller amt ville blive anlagt differentierede vurderinger, og der blev bebudet nærmere retningslinjer herom i et cirkulære.

Under folketingsbehandlingen gav ordførerne for de daværende regeringspartier udtryk for tilfredshed med denne ordning og fremhævede, med forskellige nuancer, at der ikke var lukket af for bebyggelse og erhvervsudvikling i landzonen. Ordførerne gav også udtryk for tiltro til, at de folkevalgte zonemyndigheder ville administrere bestemmelsen på en rimelig måde.

I det cirkulære, som den daværende boligminister udsendte om by- og landzonenloven den 27. december 1969, er givet de retningslinjer for lovens administration, at der i landzonerne omkring de større og de stærkt ekspanderende bysamfund kun undtagelsesvis bør meddeles dispensation, men at der i andre landzoner uden tilsidesættelse af lovens formål kan gives tilladelse dertil i videre omfang, når konkrete omstændigheder i øvrigt taler for en tilladelse. Cirkulæret indeholder nogle eksempler på sådanne konkrete omstændigheder, bl. a. egnsudviklingsmæssige hensyn, når der ikke skønnes at være uheldige følgevirkninger knyttet hertil, og når spildevandsafledningen kan foregå på en forsvarlig måde.

Særlig om udvidelse af bestående landsbysamfund i landzonen udtaler cirkulæret, at en sådan udvidelse almindeligvis kun bør tillades i kraft af konkrete enkelttilladelser, når udvidelsen sker for at imødekomme et lokalt betinget behov. Hvis ønsket om en udvidelse af landsbysamfundet har en videregående begrundelse, bør ifølge cirkulæ-

ret spørgsmålet normalt henvises til løsning ved fastlæggelse af en byzone.

Jeg er bekendt med nogle tilfælde, hvor zonemyndighedens afgørelse i sager om udstykning eller bebyggelse omkring landsbysamfundet har givet anledning til lokal utilfredshed, men i disse sager vil der ofte være tale om et vanskeligt skøn, som naturligvis undertiden kan fremkalde modsigelser. Det er de folkevalgte amtsråd og byudviklingsudvalgene, som skal udøve dette skøn, og det er mit generelle indtryk, at der ikke er tale om, at landzonebestemmelserne administreres i strid med lovens forudsætninger og de nærmere retningslinjer i cirkulæret. Jeg finder det derfor ikke rigtigt på indeværende tidspunkt at søge at supplere de retningslinjer for zoneadministrationen, som er indeholdt i cirkulæret af 27. december 1969.

Må jeg i øvrigt benytte den givne anledning til at pege på, at spørgsmålet om landsbysamfundets fortsatte eksistens efter min opfattelse i første række er et erhvervsøkonomisk problem, der bunder i, at befolkningen stagnerer eller afvandrer, og at udviklingen tenderer henimod en samling af erhverv og dermed beboelse, bl. a. på grund af de mange serviceydelser, som det offentlige eller private kun kan stille til rådighed, når der foreligger et vist befolkningsunderlag. Men der gør sig utvivlsomt også hensyn gældende til bevaringen af det værdifulde miljø, der ofte findes i de mindre landsbysamfund.

Problematikken omkring landsbyernes fremtid er derfor mangesidig. Denne problemstilling overvejes i boligministeriet og dets institutioner, og jeg kan da oplyse, at Dansk Byplanlaboratorium netop har afholdt en priskonkurrence om dette spørgsmål.

Svend Haugaard: Jeg synes, jeg sporede en betydelig velvilje og forståelse i ministerens svar, og det siger jeg tak for. Men det kunne måske være rigtigt at få bekræftet eller undersøgt, om det, der er ministerens indtryk af administrationen, holder stik, og jeg vil gerne spørge, om ministeren ikke i den kommende tid vil være opmærksom på det og eventuelt overveje det rimelige i ved et eller andet udvalg at undersøge, om administrationen er korrekt, og i øvrigt tage hele